

SCRISOARE PASTORALĂ LA SF. PAȘTI 2004

Iubitului nostru cler, cinului monahal și dreptcredincioșilor creștini ai
Episcopiei noastre de Dumnezeu-păzite,
Har, Milă și Pace de la **Hristos Domnul Cel Înviat**, iar de la noi
părintească dragoste și arhieresti binecuvântări.

Iubiți credincioși,

Hristos a înviat!

Ajungând la acest mare praznic al bucuriei, să mulțumim Tatălui ceresc pentru călăuzirea pe care ne-a dat-o de-a lungul Postului Mare. Așa precum, odinioară a călăuzit poporul evreu prin deșert, izbăvind-l de îngerul morții, pentru a ajunge cu bine în țara făgăduinței, tot așa Dumnezeu ne-a întărit, în această perioadă de 40 de zile de post pentru a ne învrednici să vedem această zi a bucuriei. În această zi, Dumnezeu nu a distrus numai puterea morții, ci moartea însăși și ne-a adus posibilitatea intrării în rai, pentru că El Însuși a trecut pragul închisorii morții și a eliberat omenirea căzută în păcat. Prin aceasta, Dumnezeu a distrus puterea diavolului care ținea omenirea sub păcat și în frica morții.

Astăzi, sărbătorim biruința vieții asupra morții, a ridicării omului de către Dumnezeu în raiul pe care omul l-a pierdut. Iată ce spune Sf. Martir și Ierarh Policarp, patronul primului nostru Episcop român în America: *“Dacă facem lucrurile bineplăcute lui Dumnezeu în această lume, vom moșteni lumea viitoare. Pentru că Dumnezeu ne-a făgăduit că ne va învia din moarte la viață veșnică.”* (Policarp c. 135, E) 1:42. Sf. Policarp a fost convertit la creștinism de către Sf. Apostol Ioan în anul 80 d. Hr. El dă expresie învățăturilor primite direct de la Apostoli.

Suntem tentați să credem că ziua de astăzi este o sărbătoare doar a creștinilor, doar a “noastră”. Însă Tertulian ne spune: *“În ceea ce privește trupul și sufletul, nu va fi nici o diferență între cei ce cred și cei ce nu cred.”* (Tertulian 3. 591) De aceea trebuie să ne amintim că aceasta este de fapt o zi de sărbătoare universală, pentru că puterea morții s-a întins peste toată făptura, iar Iisus Hristos, Cel Unul Născut din Tatăl a izbăvit din robia morții toată omenirea. Și așa cum această zi este o zi a bucuriei pentru toți copiii lui Adam și ai Evei, tot așa va fi o zi a judecății pentru toată omenirea. *“Să nu spună nimeni că acest trup nu va fi judecat sau că nu va învia... Pentru că așa precum ați fost chemați în trup, tot așa în trup veți fi judecați.”* (Sf. Clement, Epistola a II-a către Romani 7.519)

De aceea, pentru noi, care cunoaștem lucrarea mântuitoare a Domnului, Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos profetită de către prooroci, și propovăduită nouă de către Apostolii Săi, care am fost “botezați în Hristos și îmbrăcați în Hristos”, ziua aceasta a Învierii trebuie să fie o zi de laudă și mulțumire aduse lui Dumnezeu, și un îndemn de a aduce la Domnul pe cei care încă nu-L cunosc și mărturisesc. Astăzi, noi aducem mulțumire și mărire lui Dumnezeu din partea întregii lumi pentru că *“El va învia pe toți oamenii din morți”* (Sf. Iustin Martirul 1.240), iar noi trebuie să mărturisim și să vestim mila Sa pentru noi și pentru toată lumea.

Acum trei nopți, împreună cu femeile mironosițe, am stat împrejurul mormântului trupului Domnului nostru Iisus Hristos. Așa precum, odinioară doar puțini dintre locuitorii

Ierusalimului au însoțit pe Domnul la mormânt, tot astfel și acum trei zile, puțini dintre creștini au fost alături de noi care am înconjurat cu Sf Epitaf (icoana punerii în mormânt a Domnului) biserica. Cei care au fost prezenți au mărturisit împreună cu Sf. Ap. Pavel: *“Dacă Hristos n-a murit și înviat, atunci zadarnică este propovăduirea noastră, zadarnică este credința noastră.”* (I Corinteni 15, 14).

“Învierea Ta, Hristoase Dumnezeu, îngerii o laudă în ceruri, iar pe noi, pe pământ, ne învrednicește cu inimă curată a o cânta și o mări!” Am cântat mai devreme în această binecuvântată noapte, atunci când am înconjurat în procesiune biserica. Este un dar de la Dumnezeu, faptul că în această noapte, inimile noastre sunt curate, pline de mărire adusă lui Dumnezeu și de iubire unul față de altul. Dacă inimile noastre n-ar fi curate atunci n-am putea cânta că *“Hristos a înviat!”* și să răspundem *“Cu adevărat a înviat!”*. Aceste cuvinte măresc pe Dumnezeu, pentru că mărturisesc credința noastră în minunatele lucruri pe care Dumnezeu le-a promis și împlinit și pe care le va împlini la sfârșitul veacurilor.

Astăzi suntem în Ierusalim; astăzi suntem în grădina mormântului; astăzi suntem împreună cu femeile mironosițe și mai târziu suntem cu Petru, Ioan și ceilalți Apostoli adunați împreună, la început cu teamă și apoi în bucurie duhovnicească hrănită de cuvintele Mântuitorului înviat, *“Pace vouă!”* Hristos a înviat pentru totdeauna și de aceea fiecare generație cântă *“Hristos a înviat!”* - pentru mine, pentru tine, pentru noi, pentru întreaga omenire!

Cât de minunată este această zi în care ne adunăm împreună pentru a cânta imne de laudă lui Dumnezeu și a striga: *“Hristos a înviat!”*. Împreună cu noi cântă puterile îngerești și care, odată, au cântat imne de slavă la Nașterea Sa în Betleem. Acum puterile îngerești se bucură împreună cu noi, mărturisind Învierea Domnului din morți. *“Când Fiul Omului va veni întru a Sa slavă și toți sfinții îngeri împreună cu El, atunci El va sta pe tronul slavei Sale.”* (Matei 25: 31) Cu adevărat, oștirea cerului se unește cu noi în bucurie și mulțumire, bucurându-se pentru revenirea noastră la făgăduința vieții veșnice pogorâtă peste noi de către Iubitorul de oameni Dumnezeu. *“Eu sunt Învierea și Viața. Cel ce crede în Mine viu va fi, chiar de va și muri. Și cine va trăi și va crede în Mine, nu va muri în veci.”* (Ioan 11; 25-26).

Iubiți credincioși,

Ceea ce noi sărbătorim astăzi este împlinirea vechii făgăduințe a iubirii lui Dumnezeu Tatăl pentru noi prin Însuși Unul Născut Fiul Său. Este împlinirea tuturor profețiilor și a învățăturilor Domnului Însuși. De asemenea, Învierea Sa reprezintă o garanție a celor care se vor împlini la sfârșitul veacurilor: *“Și va veni cu slavă să judece viii și morții, și împărăția Sa nu va avea sfârșit.”*

Bucuria aceasta umple inimile noastre cu nădejde pentru cei dragi nouă care au adormit întru Domnul, iar pentru credința pe care o avem că și noi ne vom bucura de vederea lui Dumnezeu, suntem ca niște făclii purtătoare de lumină: *“Să devenim purtători de lumină”* (Glasul 5 Penticostar) pentru că *“Lumina lui Hristos luminează tuturor!”* Fiind mântuiți de Hristos și uniți cu El în moartea și Învierea Sa prin botez, să ne aducem aminte de cuvintele Sf. Ap. Pavel: *“Dar Dumnezeu, bogat fiind în milă, pentru multa Sa iubire cu care ne-a iubit, pentru noi cei ce eram morți prin greșelile noastre, ne-a făcut vii împreună cu Hristos, și împreună cu El ne-a sculat și împreună ne-a așezat întru cele cerești, în Hristos Iisus.”* (Efeseni 2: 4-6)

Hristos a înviat și șade de-a dreapta Tatălui, pregătind o cale și un loc pentru cei care-L recunosc ca Domn și Dumnezeu. Sf Vasile cel Mare spune: *“Să murim pentru păcat pentru a putea trăi. Să omorâm gândurile trupești pentru ca să naștem în noi gândurile Duhului, din care se vor naște viața și pacea”* (Omilii, colecția P.S. B., vol 17, p.488, București)

Iubiți credincioși,

După cum Hristos Cel Înviat i-a întâmpinat pe Apostoli cu urarea: “Pace vouă!”, tot astfel El ne întâmpină pe noi în fiecare zi și în fiecare moment al vieții noastre. “Pacea Mea dau vouă. Trăiți în pace!”, ne invită Domnul. De aceea, pentru a fi în comuniune cu El, trebuie să avem pacea Sa, iar pentru a avea pacea Sa, trebuie să-L avem în inimile și în viețile noastre. Să nu pierdem timpul! Să ne lepădăm de vechile porniri spre păcat și să facem ceea ce este bineplăcut lui Dumnezeu: *“De acum nu trăiesc eu, ci Hristos este Cel care trăiește în mine.”* (Galateni 2: 20)

Tainicele lucrări ale lui Dumnezeu nu sunt nouă a mărturisi, ci a crede. Dacă Apostolii înșiși ar fi stat la mormânt și ar fi fost martori ai Învierii Sale, ai ridicării Sale din piatra rece a mormântului, acest lucru tot nu ar fi convins pe alții că, cu adevărat, Hristos a înviat așa precum a zis mai înainte. *“Dar fiți pregătiți, pentru că nu știți ceasul când va veni Domnul!”* (Didahia 7: 382). Ceea ce este important nu este momentul Învierii, ci faptul Învierii lui Hristos din morți. La aceasta au luat parte Apostolii, în aceasta au văzut ei pe Domnul trecând prin ușile încuiate, în aceasta a căzut Toma, strigând: *“Domnul Meu și Dumnezeul Meu!”*

Cele patruzeci de zile petrecute împreună cu Hristos cel Înviat, au dat putere Apostolilor și ucenicilor lor să mărturisească chiar cu prețul vieții lor, adevărul că “Hristos a înviat!”

Iubiți credincioși,

Și noi suntem apostoli ai Domnului înviat! Precum Sfinții Apostoli înșiși nu și-au înfrânat inimile și viețile lor în a predica că “Hristos a înviat”, tot astfel și noi, nu putem înfrâna bucuria inimilor noastre de a răspunde: “Cu adevărat a înviat”, dăruind lumii mare milă!

† NATHANIEL

**Din milostivirea lui Dumnezeu,
Arhiepiscop al Detroitului**